

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10998.

Kl. 72 f 14.

C. P. Goerz Optische Anstalt Aktiengesellschaft
 Akciová společnost K. P. Goerz optický ústav
 (Pressburg, Czechosłowacja).

Luneta zbudowana jako celownik.

Zgłoszono 28 kwietnia 1928 r.

Udzielono 7 września 1929 r.

Pierwszeństwo: 18 maja 1927 r. (Niemcy).

Odrzut broni palnej może łatwo wpłynąć ujemnie na dokładność przyrządu celowniczego, jeżeli ten ostatni nie jest odpowiednio silnie zbudowany. Masywna budowa przyrządu pociągą, znów za sobą zwiększenie działania siły bezwładności podczas odrzutu, co powoduje nietylko zwiększenie naprężeń w materiale, lecz i zmniejszenie dokładności wyregulowania.

Wynalazek niniejszy usuwa te wady w ten sposób, w celu zmniejszenia mas podlegających odrzutowi, że luneta celownicza wraz z poprzedzającymi ją elementami optycznymi jest umieszczona w jednym kadłubie wraz ze wszystkimi częściami konstrukcyjnymi, potrzebnymi do nadawania kątów celownika, położenia i kierunku, stanowiąc z nimi jedną całość.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na rysunku, jako przyrząd celowniczy do karabinów maszynowych, przy czym na fig. 1 jest on przedstawiony w przekroju podłużnym i rzucie pionowym, a na fig. 2 — w przekroju podłużnym i rzucie bocznym.

Osnowa 1, którą się wsuwa w rowek o przekroju w kształcie jaskółczego ogona, stanowi część wydrążonego cylindrycznego czopa 2, zaopatrzonego na obwodzie w ślimacznicę 2a, którą zazębia ślimak 3 osadzony w dolnej części kadłuba 4 tak, że się może obracać.

Kadłub 4 jest osadzony tak, że może obracać się na zewnętrznej powierzchni wydrążonego cylindrycznego czopa 2 współśrodkowo do osi obiektywu o—o,

załamanej pod kątem lunety 6, która jest osadzona w wydrążonym cylindrycznym czopie tak, że się może obracać około tej osi $o-o$, w ten sposób, że prostopadłemu do niej króćcowi z okularem o osi $x-x$ można nadać dowolne pochylenie. W załamanej pod kątem lunecie 6 poza okularzem 7 i płytką z kreskami do celowania jest umieszczony prosty pryzmat odbijający 9 i obiektyw 10. Przed obiektywem 10 w kadłubie 5 jest osadzony zapomocą mostku 11 prosty pryzmat odbijający 12, zapomocą którego oś $o-o$ zostaje odbita na prostopadłej do niej osi $y-y$. Około tej ostatniej może obracać się w kadłubie 4 osadzona w nim głowica 5, zawierająca dający się pokręcać w płaszczyźnie pionowej reflektor wejściowy 14. Nastawienie w kierunku linii przezierania odbywa się w znany sposób zapomocą pokręcania osi ślimaka 15, zaczepiającego odpowiednie zęby głowicy reflektora 5. W celu wyprostowania obrazu, koniecznego przy każdym przestawieniu linii celowania w kierunku i przy każdym przekręcaniu w płaszczyźnie pionowej osi okularu, jest umieszczony w znany sposób pryzmat odwracający 13, którego pokręcenie około osi pionowej $y-y$ odbywa się na skutek toczenia koła stożkowego K , osadzonego na czopie poziomym oprawy pryzmatu tak, że się może obracać, z jednej strony po stożkowych zębach 5a na dolnej krawędzi głowicy reflektora, z drugiej strony — po stożkowych zębach 6a króćca obiektywu za pośrednictwem luźno osadzonego koła pośredniego Z . Nastawienie linii celowania pod kątem położenia i kątem celownika najlepiej można wykonać zapomocą dwóch odrębnych kółek zębatych, zaopatrzonych każde w skalę do odczytów. W tym celu wał np. ślimaka 3 jest wydrążony i sprzężony zapomocą sprężyny i żłobka z wałkiem 16, który może się przesuwąć wzdłuż osi i na którym jest osadzona z jednej strony tarcza uchwytowa 17, z drugiej zaś strony bęben ze skalą 18, na której można nastawić kąt

położenia zapomocą wskaźnika, umieszczonego na krawędzi tarczy 19, osadzonej na wałku ślimaka tak, że się może obracać. Tarczą 19 posiada zęby czołowe 20; nacisk sprężyny 21 włacza ją do wnętrza kadłuba. Zęby czołowe 20 zaczepiają duże zębate koło cylindryczne 22, w którego tarczy jest wycięty płaski żłobek spiralny, w który wchodzi prowadzona w kierunku promienia obsada ze wskaźnikiem, umożliwiającą w znany sposób nastawienie kąta celownika. Tarcza uchwytowa 19 z obu stron posiada drobne ząbki 19a i 19b do zaryglowywania, które zapobiegają samoczynnemu przestawieniu się już nastawionych kątów położenia i celownika, gdyż napięcie sprężyn naciskających 21 i 22 utrzymuje oba te szeregi ząbków ryglujących w zaczepieniu z odpowiednimi ząbkami na krawędzi kadłuba 4a i 18a na bębnie z podziałką. W ten sposób wyciągając tarczę uchwytową 19 o wysokość zęba i pokręcając ją, można przestawić tylko kąt celownika, właczając zaś oś i pokręcając tarczę uchwytową 17, można przestawić tylko kąt położenia.

Okular 10 może być umieszczony również pomiędzy reflektorem 12 i pryzmatem wyprostowującym 13.

Zastrzeżenie patentowe.

Luneta zbudowana jako celownik, znamienna tem, że jej okular, obiektyw oraz umieszczone przed obiektywem elementy optyczne (12, 13, 14) są osadzone w jednym kadłubie (4) wraz ze wszystkimi częściami konstrukcyjnymi, potrzebnymi do nastawiania kątów celownika, położenia i kierunku, stanowiąc z niemi nierozdzielna całość.

C. P. Goerz Optische Anstalt
Aktiengesellschaft
Akciová společnost
K. P. Goerz optický ústav.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

